

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til sundhedsministeren og socialministeren [om udviklingen inden for psykiatrien].

Af Anne Baastrup (SF), Karen J. Klint (S), Tove Fergo (V), Pia Christmas-Møller (KF), Birthe Skaarup (DF), Peter Duetoft (CD), Inger Marie Bruun-Vierø (RV), Tove Videbæk (KRF) og Tom Behnke (FRI).

(Forespørgslen anmeldt 6/2 2001).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til behandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 59 stemmer (S, SF, RV, EL og KRF) mod 19 (KF, DF, CD, Mogens Andreasen (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)); 24 (V) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til finansministeren [om udflytning af statslige arbejdspladser].

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/2 2001).

Anden næstformand (Henning Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om jernbanevirksomhed m.v. samt ophævelse af lov om anlæg af mergelbaner m.v. og lov om Banestyrelsen m.v. (Infrastrukturforvaltning m.v.).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 1/11 2000. Første behandling 15/11 2000. Betænkning 25/1 2001. Anden behandling 1/2 2001. Tillægsbetænkning 8/2 2001).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 5/10 2000. Første behandling 25/10 2000. Betænkning 30/1 2001).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

Det her er jo en sag, som vi har diskuteret i Folketinget de sidste mange, mange år. Desværre så var det ikke den radikale undervisningsminister, der fik magt, men det var den socialdemokratiske del af regeringen, der fik magt, da det her lovforslag blev fremsat.

SF, Enhedslisten og CD har stillet nogle ændringsforslag, som i et vist omfang retter op på de mangler. Det handler bl.a. om at sikre, at de organisationer, der repræsenterer elever og studerende, får mulighed for at komme til at sidde i rådet.

Det handler også om at sikre de unge en mulighed for at få en sikkerhedsuddannelse. Det handler også om, at de skal have en egentlig ret til at udtale sig og til at stemme i de forskellige sikkerhedsudvalg. Det er beskæmmende, hvis det er sådan, at man ikke kan finde et flertal her i salen for de her ganske simple ændringsforslag.

Der skal ikke herske tvivl om, at SF støtter lovforslaget til sidst, for det er bedre end ingenting, men der skal heller ikke herske tvivl om, at SF er dybt beskæmmet over, at den socialdemokratiske del af regeringen ikke i langt højere grad mener, at børn og elever og studerende skal have indflydelse på deres hverdag.

Vi vil fremover kunne se en lang række arbejdsmiljøbetingede skader, fordi ungerne ikke på et tidligt tidspunkt lærer, at noget af det vigtigste i verden er, at man har et godt undervisningsmiljø, ellers så lærer man ingenting.

Det er beskæmmende, men vi bliver jo nødt til at tage det til efterretning.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti har bebudet, at vi vil rede-gøre for vores stilling til L 40 under anden be-handling, og derfor skal jeg orientere om, at vi stemmer for ændringsforslag nr. 1. Vi stemmer hverken for eller imod ændringsforslag nr. 2, og vi stemmer for ændringsforslag nr. 3.

Lovforslaget her synes vi ikke er tilfredsstillende, men vi synes alligevel, at det er et skridt i den rigtige retning.

Med lovforslaget gøres der egentlig ikke noget konkret ved børnenes miljø, og der indføres egentlig heller ikke nogen nye rettigheder og standarder. Der slås bare nogle regler fast, som allerede findes.

Sidste år havde en række partier – deriblandt Kristeligt Folkeparti – jo et forslag til behandling vedrørende elever og studerendes miljø. Dette blev desværre ikke vedtaget. Det forslag ville have taget fat på problemet konkret og forsøgt at løse det ved helt konkret at komme i gang med at forbedre miljøet.

Men det her forslag er trods alt bedre end ingenting, så derfor vil Kristeligt Folkeparti stemme for det samlede forslag ved tredje behandling.

Jette Gottlieb (EL):

Det er Enhedslistens opfattelse, at det, vi sagde, da det her lovforslag første gang kom på tale, er blevet bekræftet, nemlig at det stort set er en fis i en hornlygte. For alle de konkrete redskaber, som eleverne skulle have fået til at bearbejde deres eget arbejdsmiljø, er ikke leveret i det her lovforslag, og derfor er vi selvfølgelig heller ikke tilfredse med det.

Det er rigtig, at der er lavet nogle få strukturelle rammer, som kan give mulighed for, at man på et senere tidspunkt måske kan gøre noget effektivt ved arbejdsmiljøet på skolerne, men indtil videre så tror vi ikke på, at viljen er til stede, og det er også det, vi ser bekræftet.

Så vi er ikke tilfredse med det. Men vi opfatter forslaget som en begyndelse, og vi regner med, at eleverne fortsat vil lægge et stadigt pres først og fremmest på Socialdemokratiet, så partiet kan indse, at det er nødt til at gøre noget på det område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 22 stemte for, 76 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 14 stemte for, 89 imod; 2 stemte hverken for eller mod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 28 stemte for, 75 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til arbejdsministeren og ministeren for ligestilling:

»Hvilke initiativer påtænker regeringen at tage for at sikre reel ligeløn mellem mænd og kvinder?«

Af Anni Svanholt (SF), Margot Torp (S), Anders Samuelsen (RV) og Jette Gottlieb (EL).

(Forespørgslen anmeldt 17/1 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/1 2001).

Begrundelse

Anni Svanholt (SF):

Loven om ligeløn mellem mænd og kvinder har netop fejret 25-års-jubilæum, men der var bestemt ikke noget at råbe hurra for i den anledning. Vi kan den dag i dag konstatere, at der trods de allerbedste hensigter om ligeløn for arbejde af samme værdi mellem mænd og kvinder fortsat er 12 pct. forskel på det private arbejdsmarked og 2 pct. på det offentlige. Det er helt uacceptabelt, og det må der nu gøres noget ved.

Statsministeren sagde på regeringens konference om ligeløn, som blev afholdt for nylig på Børsen, at det er kvinderne, der har skabt velfærdssamfundet gennem den meget høje deltagelse på arbejdsmarkedet, men man kan bestemt ikke sige, at kvinderne får løn som fortjent, hverken i ungdommen eller alderdommen. Mange kvinder mister samlet set meget store beløb i løbet af hele arbejdslivet.

Men når det er sådan, så kan det nok kun forklares ved, at de gamle kønsrollemønstre fra hjemmet lever alt for godt videre på arbejdspladsen, og det skyldes ikke mindst, at det i langt de fleste tilfælde er mænd, der forhandler løn, både på arbejdsgiver- og lønmodtagerside.

Arbejdsmarkedets parter og de enkelte virksomhedsledere bærer derfor et meget stort ansvar for, at der stadig er så urimelig store lønforskelle mellem mænd og kvinder. Alle på arbejdsmarkedet og de besluttende myndigheder har derfor en pligt til at rette op på de skæve for-

hold, men arbejdsmarkedets parter kan ikke løse problemet alene.

Historien viser, at der er en vis træghed i organisationerne. Selv om Danmark i 1960 ratificerede ILO-konventionen vedrørende ligeløn, så fjernede DA og LO først de sidste kvinde- og mandesatser i 1973. Derfor er det også vigtigt, at Folketinget påtager sig et ansvar, så der kan skabes reel ligeløn, som loven siger.

Der er mange grunde til en revision af lov om ligeløn og en opstramning af virkemidler til gennemførelse af loven. Jeg håber, at debatten i dag og vedtagelsen i dag vil give langt bedre muligheder for at få reel ligeløn mellem mænd og kvinder.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der skal ikke herske nogen tvivl om regeringens holdning til kønsbestemte lønforskelle. De hører ganske enkelt ikke hjemme i et moderne og demokratisk samfund som det danske. Vi opfatter faktisk den manglende ligeløn som et demokratisk problem, fordi der i uligelønnen ligger et meget ubehageligt signal om, at den ene halvdel af befolkningen ikke har helt de samme rettigheder som den anden halvdel.

Af samme grund synes jeg, at det kan være en smule ligegyldigt, om de kønsbestemte lønforskelle er store eller små – der er jo mange forskellige tal i omløb – for det, det handler om, er, at den udemokratiske og nedvurderende signalværdi i uligelønnen er den samme, uanset hvilken talforskel man anvender.

Jeg håber også, at regeringens synspunkt trådte klart frem i forbindelse med den ligelønskonference, som ligestillingsministeren og jeg afholdt i anledning af 25-året for vedtagelsen af ligelønsloven. Konferencen havde bl.a. til formål at forpligte os alle: regeringen, arbejdsmarkedets parter, virksomheder – alle os, der har et ansvar for sikring af ligeløn – til aktiv handling. På konferencen loftede ligestillingsministeren og jeg sløret for en række initiativer, som regeringen har iværksat, og en række initiativer, vi vil iværksætte i den kommende tid. Jeg vil måske lidt mere detaljeret løbe nogle af dem igen. Det samme vil ligestillingsministeren gøre på sit område i forlængelse af mit indlæg.

Jeg har gennem nogen tid drøftet med arbejdsmarkedets parter, hvordan nødvendige lønoplysninger i større udstrækning kunne bli-